

ning om denne Gjenstand, saa maatte jeg komme ind i saadanne Punkter, som jeg ikke nu i dette Dieblik kunde afgjøre uden at bryde dette Tilfagn — derfor har jeg holdt mig tilbage. Er der en stor Stemning for — og jeg antager, at der i dette Dieblik er en stor Stemning for at see nogen Lov i denne Retning, en Stemning, som tildeels ikke, troer jeg, har et religiøst Udspring, men ligger i, at man har troet at see en Krænkelse for et vist Samfund i Bibeholdelsen, endog for et Dieblik, af en tidligere Bestemmelse og maaffee ogsaa i en vis Frygt for, at Ministeriet skulde vilde vige tilbage fra Grundlovens middelbare Følger, naar de ikke anerkendes som umiddelbare — er der en stor Trang tilstede, og, som jeg sagde, jeg troer den er der, saa er jeg ikke uvillig til at forelægge et Lovforslag, som gaaer ud paa at ordne denne Side af de blandede Ægteffaber, nemlig Børnenes Hensørelse til den ene eller den anden Confession, forsaavidt-dette kan ordnes uden at gribe ind i de enkelte Confessioners indre Forfatning, forsaavidt man der kan berøre sig paa det. Gebeet, som saa at sige ligger mellem Kirkerne og ikke inde i Kirkerne; vil man derimod have en fuldstændig Lovgivning, der udtommer alle de Spørgsmaal, som reise sig og som tilsidst om ikke meget lang Tid ville blive at afgjøre med Hensyn til de blandede Ægteffaber, saa kan jeg ikke finde mig foranlediget til at forelægge et saadant Lovudkast for den nu samlede Rigsdag. Jeg kunde det heller ikke og det af den Grund, at en Lovgivning af den Banffelighed ikke kunde blive tilstrækkelig drøftet i den Tid, som er givet, baade forud for dens Forelæggelse og efter dens Forelæggelse for Rigsdagen; thi vi maa vel erindre, at naar denne Lovgivning skal være udtømmende, saa berører den en stor

Mængde Forhold, og Forhold, som ikke blot vedkomme det mig betroede Ministerium, men navnlig meget væsentligt Justitsministeriet. Det er hvad jeg i dette Dieblik har at svare til den til mig rettede Forespørgsel.

Rothe: Ifølge Indholdet af det Andragende, som jeg tilbød mig at nævne for det ærede Thing, antager jeg, at et Lovforslag, som behandler det af mig reiste Spørgsmaal, om Forholdet med Hensyn til blandede Ægteffaber, om endog kun i det indskrænkede Omfang, som den ærede Cultusminister nu angav, og som nærmest maatte vedkomme Børnenes Forhold af et saadant Ægteffab, vilde tilfredsstille de Duffer, som næres af dem, fra hvem jeg har modtaget dette Andragende, og saaledes antager jeg, at de i det Mindste foreløbigt vilde finde sig tilfredsstillede dermed, og jeg skal derfor ogsaa, forsaavidt Ministeren lovede at fremlægge et saadant Forslag, antage det for at være tilstrækkeligt.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 6te District har Ordet.

Barfod: Ja, da jeg befrygtede, at den ærede Cultusminister ikke vilde komme til det Resultat, han kom til, nemlig at love os Forelæggelsen af en saadan Lov, tog jeg mig den Frihed at forlange Ordet; men da vi nu have Løftet, og det forekommer mig, at der altsaa ikke er Anledning til at gaae nærmere ind paa Sagen i dette Dieblik, skal jeg gjøre mig en Fornøielse af at frasalde Ordet, da jeg ellers vilde have tilladt mig, ikke blot at erklære, men Punkt for Punkt at godtgjøre, at jeg i Gæt og Alt maatte være uenig i de af den ærede Cultusminister i hans Foredrag udtalte Sætninger, for han kom til selve Løftet.